



תת"ע 4603/11/17 - מדינת ישראל נגד חסן קייס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 4603-11-17 מדינת ישראל נ' קייס
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות עו"ד אורית מנדלוביץ'
נגד
חסן קייס
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עצירת רכב ליד תמרור 437, המסמן מקום חניה לרכב נכה, וזאת בניגוד לתקנה 72(א)(16) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.
2. על פי הודעת תשלום הקנס (ת/1), ביום 30.4.17, בשעה 12:15, נהג הנאשם ברכב מס' רישוי 54-134-69, בסופר "דבאח", מעיליא, ועצר את רכבו סמוך לתמרור 437, המסמן מקום חניה לרכב נכה.

טענות הצדדים

3. לטענת המאשימה העמיד הנאשם את רכבו במקום המיועד לנכים, המסומן בתמרור ובסימון כחול על הכביש. לטענת הנאשם רכבו לא חנה בחנית נכה, אלא בסמוך לה, והוא רק ביצע פרסה בחנית הנכה.

הראיות שהוגשו מטעם התביעה:

ת/1 - הדוח שערך השוטר צחי תורג'מן (להלן - השוטר).

ת/2 - מזכר שערך השוטר.

ת/3 - צילומים של הרכב בשחור-לבן, בעת ביצוע העבירה.

ת/4 - צילום צבעוני של הרכב.



הראיות שהוגשו מטעם ההגנה:

1/נ - אישור מטעם המועצה המקומית מעיליא לעניין התמרור.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדויותיהם לפני ולאחר שעיינתי בחומרים שהוצגו והוגשו, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי עובדות כתב האישום הוכחו בפניי.

א. מטעם התביעה העיד השוטר, עורך הדוח (ת/1), שרשם דוח מפורט על האירוע ואני מקבלת כמהימנה את עדותו.

על פי הדוח, במהלך נסיעה שגרית בניידת, בחנית סופר "דבאח", במעיליא, הבחין ברכב הנאשם חונה בחנית נכים מוסדרת, שלצידה תמרור וסימון כחול על הכביש, הנראים לעין בברור. בעת עצירת הניידת הבחין השוטר בנאשם יוצא מהמאפייה הסמוכה ונכנס לרכב. הוסברה לנאשם מהות העבירה. צוין אור יום, ראות טובה מאוד, וקשר עין רציף.

תגובת הנאשם לדוח משתלבת עם גרסת השוטר: **"עשיתי עבירה אני יודע"**.

ממזכר של השוטר עולה כי טרם רישום הדוח שלל קיומו של תו חנית נכה בקדמת הרכב. צוין כי בעת שניגש אל הנאשם, שיצא מממאפיית "דבאח" הסמוכה, מסר לו הנאשם כי החנה את הרכב למספר דקות, הודה כי שגה, וביקש שהשוטר יוותר לו על הדוח. צוין כי העבירה צולמה באמצעות הטלפון הנייד של השוטר וצורפו לדוח 2 תמונות. מצילום ת/4 עולה כי רכב המבקש צולם חונה בחנית נכה, המסומנת בתמרור ובסימונים על הכביש, במקום בו הרכב חונה ומימין לרכב, בפסים אלכסוניים.

לשאלת הנאשם שב והדגיש השוטר: **"הרכב שלך חנה בחנית נכים. בדקתי אותך. צילמתי אותך. הגיע לך דוח"** (עמ' 3 לפרו', ש' 2-3).

לשאלת הנאשם, לפיה, הוא לא עמד בחנית נכה אלא במקום אחר, סמוך לה, השיב: **"לא נכון"** (שם, ש' 8).

ב. בגרסת הנאשם נפלו סתירות רבות.

בתגובתו לדוח, המשתלבת עם המזכר שערך השוטר, מסר הנאשם: **"עשיתי עבירה אני יודע"**.

בניגוד לכך, בעדותו לפני טען כי כלל לא החנה את רכבו בחנית נכה אלא בסמוך לה. מאידך, לשאלת התובע, אישר כי רכבו חנה במקום הצבוע בכחול וכי הרכב שצילם השוטר הוא רכבו (עמ' 5 לפרו', ש' 12, עמ' 4 לפרו', ש' 11). כשנשאל האם לא שם לב כי הכביש צבוע בכחול, השיב: **"לא שמתי לב. זה קורה"** (עמ' 5, ש' 22).

לצד גרסאות אלה הוצגה גרסה נוספת, לפיה, נכנס לחנית הנכה רק על מנת הסתובב וחנה בחניה סמוכה ולא בחנית נכה (עמ' 4 לפרו', ש' 16).

זאת ועוד, החניה אשר לגביה ניתן אישור המועצה (נ/1), לפיה, אין המדובר בחנית נכה, אינה חנית הנכה בו צולם רכב



הנאשם בתצלום ת/4, אלא חניה אחרת, המצויה משמאל לחנית הנכה בתצלום ת/4, שאינה חנית נכה כלל.

כשנשאל בעדותו לגבי הדברים שמסר לשוטר בדוח - "עשיתי עבירה אני יודע" - השיב: "כן. אמרתי לו אם אני עמדתי בחניית נכים אני מודה. אח"כ ביררתי שזו לא חניה מורשית" (עמ' 6 לפרו', ש' 20). כשנשאל אם לדבריו לא היה תמרוך במקום, מדוע הודה בביצוע עבירה, השיב: "השוטר אמר שזו חניית נכים" (עמ' 6 לפרו', ש' 22).

ג. זאת ועוד, הנאשם טען בעדותו כי תושב מעיליא מסר לו כי חנית הנכה אינה מאושרת על ידי העיריה. כשנשאל מדוע לא הביא את העד לבית המשפט, השיב: "אי אפשר להביא אותו".

הלכה היא כי אי הבאתו של עד רלוונטי מעוררת חשד לפיו בעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו של עד זה ויוצרת הנחה לפיה עדותו של עד כזה עלולה הייתה לחזק דווקא את עמדתו של הצד שכנגד. ראה לעניין זה ע"פ 6056/07 יעלב אלחמידי נ' מדינת ישראל (2009) וע"פ 11331/03 קיס נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3), 453 (2004).

לעניין הצבת התמרוך, אפנה להוראת סעיף 22(א) לתקנות התעבורה, שעניינה ציות לתמרורים, הקובעת:

22. (א) עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרוך, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמרוך הוצב, סומן או נקבע שלא כדין.

בהתאם לאמור, חזקה על תמרוך כי הוא הוצב כדין והמדינה אינה צריכה להוכיח את תקינותו וחוקיותו של כל תמרוך ותמרוך. מכאן, שנאשם לא יכול לטעון דבר כנגד התמרוך אלא אם כן יוכיח הוא כי התמרוך שהוצב סומן או נקבע שלא כדין. דהיינו, הנטל רובץ על שכמו (תת (י-ם) 16523/08 מדינת ישראל נ' ברונקש אילן).

האישור מטעם המועצה, אשר הוצג בפני, מתייחס לצילום אשר צילם הנאשם, המתייחס לחניה רגילה ולא לחנית נכה. לפיכך, לא ניתן לקבוע על בסיסו כי התמרוך הוצב שלא כדין.

נוכח האמור, לא הוכח בפני כי התמרוך הוצב שלא כדין ומכאן שחזקה כי התמרוך הוצב כדין.

ד. לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בגרסה מול גרסה אני קובעת כי אני מעדיפה את גרסת השוטר על פני גרסת הנאשם.

לסיכום, המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב אישום. לפיכך אני מרשיעה את הנאשם בעצירת רכב ליד תמרוך 437, המסמן מקום חניה לרכב נכה, וזאת בניגוד לתקנה 72(א)(16) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש ליום 12.9.18 בשעה 10:30.

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ח, 02 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

